

Kaddumas ja närtšimas ja kihheleminne lõpnud on. Agga on nad wahwad ja on sügelemist tunda, siis tulleswad need kohhad weel üks kord wõida, kus neid nähtakse. Sellesamma päwa õhto wiakse halge sauna. Saun olgo wähhhe tuggewam kõtud, kui muul ajal, ja suitsust ja wingust puhhas ja selge. Siin wõttab ta ennast kohhe ridest lahti ja saab soja wee ja määrsibiga (se on rohhelisse sebiga) salwist puhhastud, rätikuga kuuwatud ja selle järrel ueste tuggewaste salwiga wõitud. Nüüd lähheb ta lawwale, heidab ennast sellise lawwa peäle, käd ja jallad üllespidi wasto lagge hoides, ka katsub ni kaua nenda siin olla, kui agga wõib, sedda parrem. Kui haige nenda üllewal pik kall, wissak kauem, sedda temma wõidja siis meelt mõda wet kerriosele, et õize paljo pallawat auro tõuseb; sest sedda ennem auro ja leili, sedda kindlam wõib lota, et haigus suttumatta lahjub. Üks täis inimenne peab ikka üllewerend tunni lawwal allema, lapsed sawad wähhema leili ja wähhema ajoga läbbi. Mendele, kes kangel pallawat ei olle õppind kannatama, tulles weel se nõu anda, et kui lawwale peowad minnema, mitte forroga ülles ei lähhe, waid wähhhe hawalt üllemale astuwad. Kui lawwalt maas on, siis tulles kehha jälle soja wee ja määrsibiga üllepesta ja ärrakuiwatada ja saab siis puhtad rided selga. Sellega on nüüd arstiminne lõppetud ja süggelissed kautud, kui keik nenda truiste tehti, kuidas üllemal sai õppetud. Peaks teisel päwal weel mõnni tippoke ehk weerakoke seäl ja teäl ihho peäl nähha ollema, siis ei olle neid ennem karta, need kauwad ja kuuwawad pea isseennesest ärra.

D. 3.

Järwa·ma wanna·mehhe õppetussed.

Ea ja pahha.

Miks on pahha ni paljo ja ead ni wähhhe siin ilmas? Silmad lahti sa te, kül sa jo tünned siis miks. Pahha on tilloke ikka, kui ilmale sünnib. Ea rutto Kaswab, sest oletus tal oidjaks ja toitjaks jo on.

Kerge ja raske.

Küsšisin: mis on raske, ja mis on kerge kül tehha? Kostis: kerge kül on laita ja sundida teist. I·ps jo sundida mõistab ja lapsoke laita jo oskab, Sedda kül igga päw näme ja Immestame. Agga mis isse sa laitsid, katsu porrata isse, — Raske on se tõ; tahhad sa katsuda, te.

Üks kui mõnnigi teine.

Ükskõrd olli üks mees. Ea sündis, kossis ja surri. Ennam ma temmast ei tea. Agga se olli üks mees!

Kes on aus?

Aus on se mees, kes õigust teeb ja Jummalat fardab, Olgo ta throni peal, olgo ta ilpude sees.

Tanna ja omme.

„Mis ma tanna ei so, kül wõin jo õmmegi tehha.“ Tanna siis Lurius te, mis sa jo eile ei teind.

Kalendriteggija ja minna.

Minna.

Wennike Kalendriteggija, eina omme ma teeksin, Utle, kas omme on kuiv? Agga sa sedda ei tea. Kudda sa teada siis nõid, mis Jummal tulleswal aastal

Eawast läkkitab kõi? Wimine wallelit sa!